

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבתלזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמןלסגת אחורה
כדי לזנק קדימה

מר מענדל גרינבאום

לאירופה. אך, תחילה הוצבתי בבסיס 'פורט פיקט' שבוירג'יניה, ובתקופת שהותי שם התחלתי להתכתב עם הרבי.

מלכתחילה כתבתי לו כדי לקבל חיזוק ועידוד, ובתגובה קיבלתי ממנו - לצד מכתב ארוך מתאריך ב' באדר א, תשי"א (1951) - את העלון באנגלית של אדמו"ר הריי"צ המופנה לחיילים, "אומץ לב ושמירה מתוך אמונה וביטחון בה" (Courage and Safety through Faith and Trust in God).

"קרא את זה ותחוש מחוזק ואופטימיזם", כתב הרבי. "באשר

לשאלה מה יכול אדם להשיג וכו', אתה אולי יודע שחמי [אדמו"ר הריי"צ] אמר, בשם הבעש"ט, שלפעמים, כל התכלית שלשמה יורדת נשמה לעולם הזה וחייה שבעים-שמונים שנה, היא כדי לעשות טובה ליהודי פעם אחת, בגשמיות ובפרט ברוחניות. מכאן רואים עד כמה חשיבותו של מעשה טוב. לך בצבא בוודאי יש הזדמנויות רבות לעשות טובות רבות לחבריך היהודים, בגשמיות או ברוחניות. עובדה זו צריכה לשמח אותך ביותר."

בסיום מכתבו הדגיש הרבי את החשיבות של קיום מצוות הנחת תפילין מדי יום ביומו, מצווה המסייעת להבטיח אריכות ימים, וחתם במילים: "ברצוני לשלוח דרישת שלום ומיטב האיחולים לחבריך לנשק, ולאחל להם שישבו בשלום לבתיהם", תוך הוספת המלצתו של אדמו"ר הריי"צ לאנשי הצבא לומר את פרק כ"ג

לפני שהתגייסתי לכוחות המזוינים של ארה"ב בתקופת מלחמת קוריאה, באתי לפגוש את הרבי. הוא היה אז מאוד צעיר, זמן קצר בלבד אחרי שקיבל לידי את הנהגת תנועת חב"ד, ולא היה קשה במיוחד לקבל תור ליחידות עמו.

שיתפתי את הרבי בחששותיי שבאווירה השוררת בצבא, אני עלול להתרחק מבחינה רוחנית משמירת התורה והמצוות.

בתגובה אמר לי הרבי, "לפעמים בחיים צריך לסגת אחורנית, כדי שאפשר יהיה לחזור ולהתקדם בעתיד". אולם, הייתי מרוגש מהשהייה

בנוכחות הרבי, ולא ממש הצלחתי להבין את מה שהוא ביקש לומר לי.

כאשר הבחין הרבי בהבעת המבוכה שעל פניי, הוא קם ממקומו, הקיף את השולחן שלו ונעמד לפני כסא שעמד לצידי. "ראה", אמר הרבי, "אם ארצה לקפוץ מעל לכסא הזה, לא אוכל לעשות זאת, מאחר שאני ניצב ממש לפניו. אך, אם אלך מעט אחורה, ואחר כך ארוץ קדימה, אצליח לקפוץ מעל לכסא ללא קושי מיוחד."

הוא המשיך, וחידד את נקודת הדברים: "לפעמים בחיים צריך ללכת אחורנית כדי להתקדם הלאה, ולהגיע לגבהים רוחניים נעלים יותר."

אחר כך הוא דיבר על הטוב שאוכל להשיג בזמן השירות הצבאי, שם אהיה בעמדה שבה אוכל להשפיע על חיילים יהודים אחרים ולקרב אותם לתורה ולמצוות. בסופו של דבר, לא נשלחתי בכלל לקוריאה, אלא

«

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות אישים.

מספר תהלים (הפותח במילים, "מזמור לדוד, ה' רועי לא אחסר...").

במכתבים הבאים תמיד צירף הרבי משהו - ספרון על פורים, על פסח או על חנוכה, וביקש שאחלוק את תוכנו עם חברי החיילים היהודים. כאשר כתבתי לרבי על הצער שלי מכך שאיבדתי כמה מטבעות שהוא העניק לי, הוא שלח לי מטבע של רבע דולר.

וכך כתב הרבי, "אל תצטער על אבדן המטבעות. אני שולח לך מצורף למכתב זה עוד מטבע, שבמקורו נתרם לטובת אחת ממטרות הצדקה המקודשות שלנו, ואני מאחל לך הצלחה".

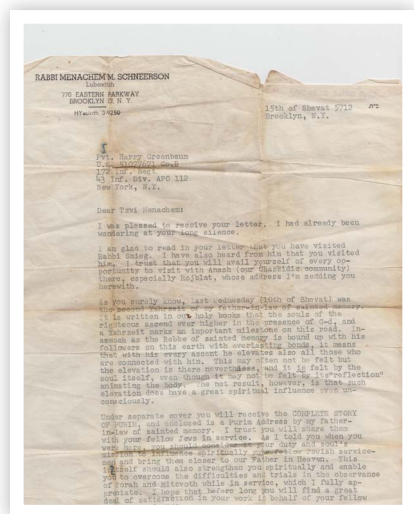
בהמשך עודד אותי הרבי לעשות כל מאמץ לקרב את החיילים היהודים המשרתים איתי ביחידה לתורה ולמצוות:

"שמחתי מאוד לקרוא שהשתדלת להשפיע על כמה מחבריך החיילים היהודים בבסיס בכיוון של חיזוק הנהגתם הדתית. אני בטוח שתמשיך בכך, ואף תגביר את מאמציק בתחום זה".

גם את המכתב צילום של אחד ממכתבי הרבי למר גרינבאום הזה חתם הרבי ב"מיטב האיחולים לחבריך...", והפעם הוסיף זאת בכתב ידו.

הוא אפילו טרח להזכיר לי לשוחח מבעוד מועד עם המפקד שלי ולהסדיר קבלת חופשה לימי חג הפסח כדי שאוכל לחוג אותו באווירה יהודית, והוא אף הפציר בי ליצור קשר עם חסידי חב"ד המתגוררים בקרבת מקום. בפרט, אחרי שהוצבתי במינכן, ביקש הרבי שאבקר אצל חסיד חב"ד בשם הרב סניעג כדי למסור לו חוברת של כתבי חסידות, והוסיף, "אני בטוח שהוא יעשה כל שביכולתו כדי לסייע לך בכל דרך אפשרית".

אחרי שדיווחתי לרבי שביקרתי אצל הרב סניעג

צילום של אחד ממכתבי הרבי למר גרינבאום

בבקשתו, השיב הרבי שהוא שמח לשמוע זאת, מאחר ש"תהיתי לאחרונה על פשר שתיקתך הארוכה".

תארו לעצמכם, הרבי שם לב כאשר חלפו חודשיים מבלי שקיבל ממני מכתב! מכך - וכן מתשובותיו המהירות למכתביי - קיבלתי את התחושה שלרבי באמת ובתמים אכפת ממני ומכל החיילים היהודים המשרתים בכוחות המזוינים של ארצות הברית.

השתדלתי להשפיע עליהם לטובה בענייני יהדות, כפי שהרבי המשיך לדחוק בי לעשות, ותמיד חלקתי את חומרי ההסברה שהוא שלח לי עם כל מי שהיה מעוניין לשמוע.

עם הזמן גם הגעתי להכרה באמיתת הדברים שאמר לי הרבי כאשר נפגשתי עמו לפני שהתגייסתי לצבא. הריחוק מהקהילה שלי, הציב אותי בעמדה שבה יכולתי לקרב אחרים לתורה ולמצוות. בדיוק כפי שאמר לי הרבי, "לפעמים בחיים צריך ללכת אחרונת כדי להתקדם הלאה".

מר מענדל גרינבאום (תרפ"ט-תשע"ה [1929-2015]), שרכב במקצועו, התגורר במיאמי, פלורידה, שם הוא רואיין בחודש אדר ב', תשע"א (2011).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויובד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשכ"ח (1968) — במסגרת ביקורו הרשמי בארה"ב, הגיע הרב יהודה ליב לוין, רבה הראשי של מוסקבה, לפגישה עם הרבי. הרבי התעניין אצלו בנוגע למצב היהדות במוסקווה, אלו ספרים זמינים שם, וכיצד מתפקדים בתי הכנסת. מאחר שלרב לוין הוצמדו מלווים סובייטיים, הרבי הקפיד להזכיר שמות רק של אנשים שכבר לא היו בברית המועצות, או כאלו שכבר הלכו לעולמם. בהתוועדות י"ב בתמוז דיבר הרבי בכאב כנגד אלו שהפגינו נגד הרב לוין, וקרא ליהודי ארצות הברית, הנהנים מחופש דת, ללמוד מרב המקפיד על שמירת תורה ומצוות תחת תנאי דיכוי ורדיפה! א' בתמוז

1 תורת מנחם. כרך ג, עמ' 147

מודפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אגודת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 1777-373-03

ההקדשות שלכם מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי. לפרטים נוספים ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו חובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם. MY ENCOUNTER with the REBBE

בסיוע חברי THE JEM FOUNDATION ואתה תצוה... להעלות נר תמיד